

I nogle Lande anvendes Systemet i Forbindelse med Valutaregulering, f. Eks. i *Czechoslovakiet, Østrig, Ungarn, Rumænien, Bulgarien* og *Tyrkiet*. Andre Lande (f. Eks. *Polen* og *Schweiz*) har for visse Varer anvendt Systemet i Indførselsbegrænsningsøjemed, men for andre Varer ikke saa meget for at begrænse Indførslen som for at tilvejebringe et Kompensationsobjekt overfor Lande, som er villige til at yde Lettelser for det paagældende Lands Eksport.

Schweiz har saaledes med Kompensationsformaal — som et Led i andre Foranstaltninger — indført Licenssystemet (det saakaldte „Bevillingssystem“) for en Række Masseartikler, saasom Korn, Foderstoffer, Smør, Sukker, Kul, Benzin og Tobak, alle Artikler, som *Schweiz* i betydeligt Omfang indkøber i Udlandet, og for hvis Vedkommende det ikke vil kunne gøre sig selvforsynende. Det drejer sig i alle Tilfælde om Varer, af hvilke et større Antal Lande staar som Leverandører, saaledes at det er muligt at placere sine Ordre dér, hvor den værdifuldeste Kompensation kan opnaas.

Indførslen af de paagældende Varer sker gennem særlige *Indkøbscentraler*, der i Reglen er dannet ved Sammenslutning af de tidligere Importører. Centralen opkøber ogsaa den indenlandske Produktion og kan derved gennemføre den Prispolitik, der ønskes fulgt. Centralen har ikke nødvendigvis Monopol, idet ogsaa udenforstaaende Importører i Reglen vil kunne faa Indførselsbevillinger, men særlige Bestemmelser er gennemført, saaledes at saadanne Importørers Priser kommer i Overensstemmelse med Centralens.

Gennem Oprettelsen af saadanne private Indkøbscentraler har man søgt at udnytte sine Indkøb som Bytteobjekter overfor andre Lande. Da Centralen imidlertid faar sine Direktiver fra Økonomiministeriet, maa der ved Indkøbene tages Hensyn til Mestbegunstigelsesforpligtelserne. I de af Staten givne Retningslinier har man da ogsaa i det store og hele lagt tidligere Aars („Normalaars“) Indførsel til Grund for Indførslen af de paagældende Varer fra de forskellige Lande.

Paa lignende Maade har *Tyskland* til Regulering af Handelen med Kvæg, Mælkeprodukter (Smør, Ost m. m.), Æg, Olier og Fedtstoffer indført særlige Ordninger, der har Karakter af Statsmonopol, dels for at tilvejebringe et Kompensationsobjekt under Forhandlingerne med andre Lande, dels for ikke at komme i Strid med Mestbegunstigelsesforpligtelserne (der er i øvrigt i en Række tyske Handelstraktater under Bestemmelserne vedrørende Mestbegunstigelse med Hensyn til Ind- og Udførselsforbud og -restriktioner taget Forbehold, for saa vidt angaar Varer, der er Genstand for Statsmonopol).

For at undgaa Forskelsbehandling mellem indenlandske og udenlandske Varer har man endvidere inddraget begge Varekategorier under Ordningen.

Ifølge de trufne Ordninger kan de ommeldte Varer, saavel indenlandske som indførte, herefter kun bringes i Handelen af *Rigskontorer*, oprettet af Rigsministeren for Ernæring og Landbrug. Den, der vil bringe de paagældende indenlandske Varer i Handelen eller indføre Varer af nævnte Art fra Udlandet, skal tilbyde dem til Rigskontoret. Toldbehandlingen er først tilladt, naar Varerne er overtaget af Rigskontoret. Dette er ikke forpligtet til at overtage de tilbudte Varer, og Rigsministeren kan fastsætte Maksimalkvanta for de Varer, som Rigskontorerne maa overtage. Hvis Rigskontoret afslaar Overtagelsen, maa Varerne ikke bringes i Handelen. Rigskontorets Overtagelse af Varerne sker ved et saakaldt „Overtagelsesbevis“. Et saadant Bevis for indførte Varer berettiger Indehaveren af Beviset til at faa Varerne fortoldet paa et hvilket som helst Toldsted og bringe dem i Handelen i Indlandet efter erlagt Betaling af Forskelsbeløbet mellem Overtagelses- og Afgivelsespris. Overtagelsesprisen er Dagsprisen ab Produktionssted eller ab tysk Grænsestation plus Told. Afgivelsesprisen er Overtagelsesprisen for indenlandske Varer af samme Art og Beskaffenhed plus et Gebyr.